

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Naistööline ja talunaiserahvas

№ 28
1931

„РАБОТНИЦА и КРЕСТЬЯНКА“ на эстонском языке

Turba-wäerinnal

Hind 15 kop.

Kolhooside tulude näitliku jaotuse kohta 1931. aastal

NSWLiidu põllumajanduse rahwakomissariaadi ja Kolhoos- tsentri otsusest

Selleks, et möödunud aasta wigu ära hoida, mida tulude jaotusel tehti, kohustab NSWL põllumajanduse rahwakomissariaat ja Kolhoos-
tsentr põllumajanduslisi ja kolhoosilisi organeid järgmist läbi wiia:

1. Wõimata on tulused hästi jaotada, kui puudub kolhoosnikute töö-
kulude ning nende antud rahaliste ja naturaalsete awanside täpne ar-
westus. Sellepärast peab iga kolhoos enne wiljakoristamise algust kol-
hoosnikutele kõik nende tööraamatute sissekirjutused, tema tööpäewade
hulga ja samuti kolhoosnikule tööpäewade arwel wälja antud awansid
rahas ja natuuras täiesti selgeks tegema, edaspidi ei tohi milgil juhtu-
misel hiljaks jääda tööpäewade sissekirjutamisega kolhoosniku raamatusse,
toimetades seda mitte harwemini kui üks kord wile päewa kestel.

2. Kolhooside juhatused peawad iseäranis hoolikalt organiseerima
kogu koristatud wiljasaagi arwestamist, ei tohi mingil tingimusel lubada
saaduste ladudesse ja aitadesse panemist ilma wastawate sissekirjutus-
teta, milleks muretseda wastaw arw kaalusid ja kui juhtumisi wõimata
on kaalusid saada, siis tuleb lihtsamat mõõtmisewiisi — mõõtudega,
kastidega, kottidega, übermõõduga jne — organiseerida.

3. Kolhooside rewisjonikomisjonid peawad mitte harwemini kui
üks kord kuus produktide ja materjalide arwestuse õiget sisseseadmist,
tulewate tulude ja kulude õigeajalist sissekirjutamist ning tööpäewade
õigeajalist ja õiget sissekirjutamist kolhoosnikute tööraamatutesse järele
waatama.

Kolhoosi üldsissetulekust kuulub kolhoosnikute wahel ära-
jagamiseks:

a) toiduwiili ja teised produktid, wälja arwatud see, mis äraandmise
(müügi) alla kuulub kontrakteerimise korras ja wälja arwatud seemne,
kindlustuse ja erilised toitusfondid, mida kolhoosnikute otsuse põhjal
luuakse;

b) loomatoit, wälja arwatud see, mis riigile äraandmise (müügi) alla
kuulub ja mida kaubandusfarmide ning kolhooside ühiskondlustatud
karja jaoks loomatoidu fondidesse ning loomatoidu kindlustusfondidesse
kõrwale pannakse;

d) rahalised summad, wälja arwatud need, mis wõlgade, maksude
maksamise ja samuti ka kapitaalsete ehituse plaani kindlustamiseks, in-
wentari ning materjalide ostmiseks, teiste majapidamise kulude katmi-
seks ning erilistesse ühiskondlistesse fondidesse andmiseks kõrwale pandud
ja määratud on.

Need kolhoosid, kus sügisesed külwid weel ühiskondlustatud
pole, peawad nad üldkoosoleku otsuse järele ühiskondlustama ja

(Waata järg kaane 3. lhk.).

Kuus wõidu tingimust

Meie oleme jõudnud wiie-aasta plaani kolmanda, otsustawa aasta üheksandasse kuusse.

Meie edusamme ja puudusi kokku wõttes näeme, et möödunud kuu- del, läinud aastaga wõrreldes, saime meie 40—50 prots. wõrd pro- duktsiooni juurdekaswu. Samal ajal on aga mõnedes tööstusharudes juurdekasw tuntawalt vähem — 20—30 prots. Söetööstus ja metallur- gia — meie rahwamajanduse põhialus — andsid weel vähem.

Millega seda kirjut arenemist rahwamajanduses seletada?

Ühe wõi teise nähtuse põhjuste otsimisel wõtab meie partei alati aluseks Lenini teooria.

Sm. Stalin omas kõnes majandusetegetaste nõupidamisel näitas ära need mahajäämise peapõhjused mitmesugustel tööstuse aladel. „Põhjus, — ütles ta, — seisab selles, et wiimasel ajal muutusid tööstuse arenemise tingimused põhjalikult, tekkis uus olukord, mis nõuab uusi juhtimise wiise, kuid mõned meie majandusemehed, selle asemel, et töö wiise muuta, jätkawad tööd endiste wõtetega. Tähendab, asi seisab selles, et uued tööstuse arenemise tingimused nõuawad ka uusi töö wiise...“

Sm. Stalin nimetas meie tööstuse eduka arenemise kuus tingimust.

Missugused need tingimused on?

Kõigepealt on muutunud tööstusettewõtete tööjõuga warustamise tingimused. Alles mõni aasta tagasi wõis igalt töøbörseilt leida küllaldase hulga töölisi, kes tahtsid tööd saada.

Kust nad tulid?

Peaasjalikult külast. Neid ajas puudus, neid ajas kulak, kes kehwi- kuid orjuses hoidis. Nüüd on põllumajanduse kollektiwiseerimine põhja- likult olukorda külas muutnud. Üldise kollektiwiseerimise alusel likwi- deerime meie kulakuid, kui klassi. Ühismajapidamise wormi, uusi täie- likke masinaid kasutades on talumees-kolhoosnik oma elu parandanud. Praegu puudus teda enam linna ei aja. Siit tekib niisugune järeldus: ei saa enam oodata, et töölised isewooluteel tehasesse tulewad. Waja on töölisi organiseeritud teel palgata — kolhoosidega ja kolhoosniku- tega lepinguid tehes.

Teisest küljest on tarwis mehaniseerida paljuid raskeid töösid — ehi- tustööd, metsatööd, kaewandustööd, tööd sulatusahjude juures, laadimis- tööd jne.

Iseäranis tähtis on töö mehaniseerimine selleks, et wabrikutesse ja tehastesse rohkem naistöölisi tõmmata. Sel aastal peame meie oma sotsialistlisesse tööstusesse 600 tuhat uut naistöölist tõmbama. Mehani- seerimine annab wõimaluse naisterahwaste tööd kasutada mitte ainult 115 erialal, nagu me seda teeme praegu. Juba praegu lubab töö mehani-

seerimine mäetööstuses, keemiatööstuses, metallitööstuses ja teistes tööstusharudes naisterahwaid 170 uue eriala järele tööle tõmmata. Sel kombel, organiseeritult, lepingute põhjal kolhoosidega, tõmmates tööstusesse naisterahwaid, kergendades tööd mehaniseerimisega — wõime kaotada raskused tööjõu küsimuses.

Teiseks normaalse töö wõimaluseks on tööliste tööpalga õieti normeerimine. Praegu saab paljudes ettevõtetes kvalifitseeritud tööline samapalju, kui kvalifitseerimata tööline. Selge on, et niisugune palkade tasandamine sunnib kvalifitseeritud töölist paremat palka otsides tehasesse tehasesse rändama.

Õigus on see, et proletariaadi naiste osas liikuwus, ühest kohast teise rändamine, nii suur pole, kui meesterahwaste seas. Kuid ka naiste töötasu küsimuses tuleb veel palju ebanormaalsust ette. Tihti leiame meie wanaaja jäänusi, kus naistele wähem maksetakse kui meestele, nende ühesuguse kvalifikatsiooni juures. Palgawõrdsustamise püüete likwideerimisega ja õige töötasuga likwideerime ka tööliste ühest kohast teise rändamise.

„Kuid see pole kõik,“ — räägib sm. Stalin. „Et töölist ettevõttesse kindlustada, on tarwis tööliste warustamist ja korteriolusid parandada. Ei saa eitada, et tööliste elumajade ehitamise ja warustamise alal wiimastel aastatel palju tööd on tehtud. Kuid sellest on veel wähe selleks, et tööliste kaswawate nõuete rahuldandmist kindlustada.“

Side tööliste eluoluliste tingimuste parandamise ja tööstuse tööjõuga warustamise wahel on iseäranis selge naiste töö suhtes. Nagu teada, nõuab naiste walmistusesse tõmbamine lastesõimede, lasteaedade ja -platside wõrgu kiirendatud laiendamist. *Sel aastal suurendatakse lastesõimede arwu 170 tuhandeni läinud aasta 71 tuhande asemel. Nendesse wõib ära mahutada üle 3 miljoni lapse, kuna läinud aastal neis kõigest pool miljoni last oli.*

Need sajad aiad ja sõimed peawad organiseeritud saama. Kuid siiski arwawad mõned lühinägelised majandusemehed, et see olewat liigkallis toredus. Samal ajal näitawad Magnitogorski kogemused, et kõige lihtsamate eluoluliste asutuste korraldamine ühe kohapealse naistöölike koduperenaise jaoks kaks korda odawam maksma läheb, kui uue elukorteri ehitamine wäljastpoolt tulewale töölistele.

„Nii siis“, räägib sm. Stalin, „ülesanne seisab selles, et tuleb likwideerida tööjõu ühest kohast teise wõolamine, korraldada palkade õieti jaotamist wastawalt kvalifikatsioonile ning parandada tööliste eluolulisi tingimusi.“

Kolmas wõidu tingimus seisab töö õieti organiseerimises. Tööd õieti organiseerida ei ole wõimalik siis, kui tööline ei wastuta tema peale pandud töö eest. Praegu walitseb mitmes ettevõttes veel niisugune olukord, kus tööline ei tunne wastutust oma tööabinõude eest, mees- ja naistööline ei tunne wastutust oma pingi eest, ei tea, misugusel pingil hakkawad nad täna tööle. Eriti terawalt tundus see nendes ettevõtetes, kus wiiepäewane nädal sisse seati ilma küllaldase ettewalmistusega. Waja töölistes ettevõtetes õieti paigutada. Waja, et igaüks teaks, missuguse masina peal ta töötama peab, ja missuguse mehhanismi eest ta wastutab. Niisuguse töö organiseerimisega on meil edu kindlustatud.

Iga mõtleja proletaarlane aga seab üles küsimuse: kes siis peab valmistust organiseerima? Sm. Stalin vastab: „Meie maa on astunud niisugusesse arenemise järku, kus töölisteklass peab endale looma oma enda valmistuslis-tehnikalise haritlaskonna, kes suudaks valmistuses tema kui walitsewa klassi huwisid kaitsta.“

Sel aastal saavad wabrikute ja tehaste seitsmeaastased koolid õppusele wõtma sadasid tuhandeid tütarlapsi. Kõrgemates koolides on 18 prots. õpilastest naisterahwad. See protsent suureneb iga aastaga. Tähendab, oma enda komanderide loomine tööstusele — lasub õige suurel määral ka naistöölise õladel.

Samal ajal peame meeles pidama, et wanad insenerid, aru saades, et nende lootused wäljamaa kapitalistide peale midagi head ei too, et töölisteklass kahjustajate tegewuse puruks oskas lüüa, hakkawad töölisteklassile liginema. Sellepärast peame meie, wääramatalt ettevalmistades oma enda proletaarset valmistus-tehnikalist intelligentsi, julgelt ka wanu insenerisid tööle tõmbama. Selles seisab neljas ja wiies wõidu eeltingimus.

Ja lõpuks — kuues tingimus, seisab isetasuwuses. „Kapitalistlike riikide ajalooost on teada,“ — räägib sm. Stalin, „et mitte ükski noor riik, kes tahab oma tööstust kõrgemale astmele tõsta, ei pääse sellest mööda ilma wälise abita — pikaajalise krediidi wõi laenu näol. Sellest wälja minnes ütlesid Lääne-Euroopa kapitalistid otsekohe ära meile laenude wõi krediitide andmisest, arwates, et krediitide ning laenu puudumine kindlasti meie maa industrialiseerimisele lõpu teeb“.

Kuid kapitalistid eksisid. Meie saime miljardid sisemaalt, kerge-tööstusest, põllumajandusest, riigi oma kuhinemisest. Nende summade abil seadsime uuesti jalule tööstuse, põllumajanduse ja transpordi ning oskasime korraldada nende rekonstrueerimist (uuesti ümberehitamist).

Praegu aga pole meil waja mitte ainult wana üles ehitada, waid ka otsekohe uut ehitada.

Meie peame looma söe- ja metallurgilise baasi Uuralis ja Siberis, sidudes uute raudteede wõrguga meie Liidu Ida ja Lääne osa, peame organiseerima uue põllumajanduslise suurwalmistuse Nõukogude Liidu mitmesugustes raioonides. Sellepärast peame selleks rahasummasid saama mitte ainult wanadest allikatest, waid ka uutest.

Esimeses järjekorras waja saawutada seda, et ka rasketööstus ise, eestkätt masinaehituse tehased, hakkaksid kuhinemist andma.

Iga omahinna alandamise protsent hoiab meile 150—200 miljoni rubla kokku. „Selle jaoks on waja“, räägib sm. Stalin, „häwitada majandusline korratus, on tarwis mobiliseerida kõik tööstuse sisemised wõimalused, on tarwis süwendada ja kindlustada isetasuwust kõigis meie ettewõtetes, on tarwis süstemaatiliselt omahinda alandada, tugewamaks teha tööstuse sisemist kuhinemist ilma erandita kõigis tööstuse harudes.“

Niisugused on kuus wõidu tingimust, mida meie partei juhtimisel peame looma.

Esimeses järjekorras — wili riigile!

Lööktempodega sügisesele külwile ja wilja kokkuostule

Wiljakoristamise hoogtöö langeb kokku sügisese külwiga ja wilja kokkuostuhoogtööga.

Partei keskkomitee juunipleenum kriipsutas oma otsustes kewadise külwi kokkuwõtte ja sügisese wiljakoristuse ettewalmistuse töö kohta alla neile raskustele, mis käesolewal silmapilgul iga raiooniorganisatsiooni ja kolhooside ees seisawad.

Õige enamline kolhoosi ehitustöö juhtimine seisab praegu just selles, et osata kõiki tarwilikke tööd korruga ühel ajal teha ja kõige nende ülesannetega hakkama saada.

Lööktempodega lõpetada wiljakoristamist, jätkata wilja kokkuostu ja samal ajal alata lööktempodega ka sügisest kündi ja külwi.

Paljudes kohtades eesti külades arutatakse aga weel oportunistliselt, et wilja äraandmise riigile wiime läbi siis, kui sügisene külw läbi on.

Niisugustele arwamistele tuleb kõige ägedamalt vastu astuda.

Kui jäädakse lootma pakiliste tööde lõppu, siis lükkab see ka kõikide teiste tööde lõpetamise tähtaja edasi, ning räägib sellest, et töö on lohakalt sisse seatud. Pealegi peab arwesse wõtma, et hilja sügisel, kui teed juba halwad, on wilja wedamine mitu korda raskem ja nõuab palju rohkem aega.

Sellepärast on tarwis tööd wilja kokkuostu alal kôwendada, et kiiremini seda hoogtööd lõpule wiia.

Iga naiskolhoosnik ja talunaisterahwas külas peab hoogtöö ülesannetega tuttaw olema ja nende kiirelt läbiwiimisele aktiivselt kaasa aitama, sest mobiliseerides *kõik jõud* suudame õigel ajal wilja kokkuostuhoogtööd partei juhtnõõrides äramärgitud tähtjaks täita ja ületada.

Iga kolhoosnik peab teadma, et õieti organiseeritud hoogtööd kindlustawad ka kolhooside organisatsioonilist ja majanduslist külge, mis omakorda kindlustab uut tugewat juurdewoolu kolhoosidesse ja sellega tugewa hoobi annab meie klassiwaenlasele — kulakule.

Pea hästi meeles: tulud jaotatakse ainult töö hulga ja omaduse ning kolhosniku tööraamatusse sissekirjutatud tööpäewade järele.

Rohkem selgitustööd talunaiste hulgas

Praegusel ajal, kus meil suur tööliste puudus on mitte ükski linnas waid ka maal, peame tööle tõmbama ka kõik kodused perenaised, kes endid tööst püüawad wabastada selle ettekäändega, et neil wäiksed lapsed on.

Kolhoosides tuleb laste organiseerimine ja kaswatus wastawale kõrgusele tõsta, sest sellest oleneb üldine kolhoosi majandusline tõus: wabanewad paljud käed, kes ühiselt meestega wõiwad töötada ja ka lapsed saawad wilunud ja õpetatud kaswataja juhatusel kollektiivselt paremini kaswatatud.

Teiseks tuleb rohkem selgitustööd teha naiste seas. Paljudes kohtades on organiseeritud lasteplatsid, lasteaiad ja -sõimed, aga emad lapsi sinna ei too. Emad on lasteplatside wastu.

Niisugune nähtus oli Oudowa raioonis — „Kiire“ ja „Budennõi“ kolhoosides. Kui komülikooli õppur-praktikant üldisel naiskoosolekul lasteplatsi ja -sõime organiseerimise küsimuse üles tõstis, et emad saaksid siis, kui lapsed sõimes oleksid, terve päew rahulikult tööd teha, siis hakkasid mõned naised koosolekul kisama: „Kas tahate lapsi meie käest ära wõtta. Meie jõuame ise oma lapsi toita“. Ja selle tagajärjel ei asutatudki seal sel aastal lasteplatsi ega -sõime.

Samuti halwasti saawad weel paljud naised kollektiivse töö tähtsusest aru, selle peale waatamata, et nad ise juba kolhoosis on. Tihti kuulduw weel: „Mis ma sest saan, et hästi tööd teen, ega see minu pole“. Tihti tuleb ka töölt puudumist ette.

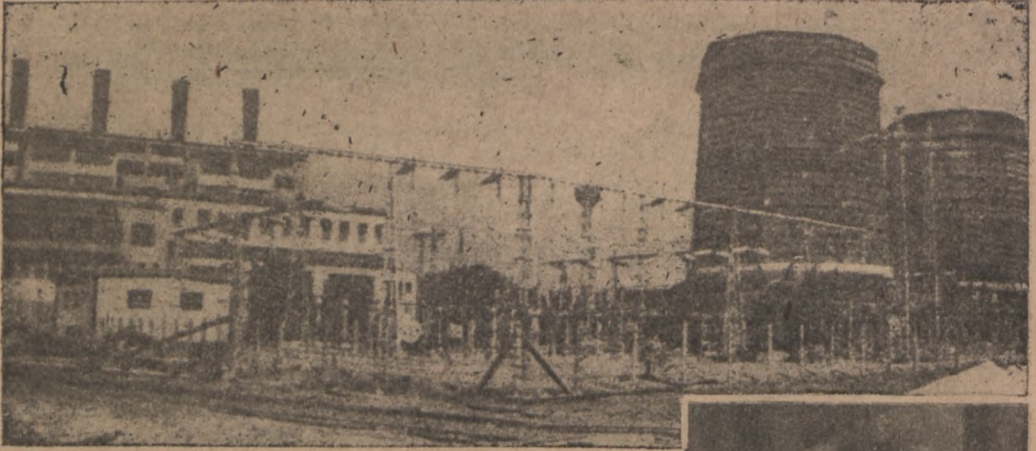
Iga naiskolhoosnik peaks kindlasti järele mõtlema ja aru saama, et iga puudus kolhoosi töös awaldab mõju kõigepealt tema enda ja tema pere peale. Kui naiskolhoosnik ei tule tööle, siis ei kaota ta mitte ainult oma tööpäewi, waid sellega wähendab ta ka kõikide teiste kolhoosnikute töötasu, sest et üldine kolhoosi sissetulek kahtlemata selle tagajärjel langeb ja kolhoos üldse kahju saab.

Kõik need nähtused räägiwad sellest, et meil weel wähe naiste seas selgitustööd tehakse.

Kohalikud parteiorganisatsioonid peawad seda tõsiselt arwesse wõtma.

Anette Wakker.

Kes rohkem ja paremini töötab, see rohkem saab.

Stalingrad — Traktoritehas.

Anja Anwelt

Eestlane rauatreial Stalingradi traktoritehases. Komnoortest lõõktöölise brigadiir.

Tarwis valmistada naiskaadreid

„... Meile on nüüd tarwis sadasid tuhandeid ja miljoneid kvalifitseeritud töölisi, kuid et neid kvalifitseeritud töölisi luua, on tarwis anda tõuget ja väljavaadet väheõppinud töölisele edasipüüdmiseks, edasisaamiseks, ja mida julgemini meie sellele teele asume, seda parem, sest selles seisab just põhiabinõu tööjõu rändavuse likvideerimiseks. Kokkuhoida siin, selles asjas, oleks ülekohus, käiks meie sotsialistlike suurtööstuse huvidele otse vastu.“

STALIN

Kapitalistline kriis kodanlikes maades suurendab iga päewaga töötajate arvu. Nõukogude Liidus, käsikäes wiie-aasta plaani edurikka täitmisega, on tööpuudus likvideeritud.

Uute wabrikute ja tehaste wiled, sajad pingid ja töökojad kutsuwad ja nõuawad uusi tööliste käsi. Käesolewal aastal peame ehitama ja käima panema 518 uut tehast.

See nõuab uusi ja uusi töölisi.

Üheks uueks tööjõu allikaks peawad saada laiad naisterahwaste hulga linnas ja maal, sellepärast on üks tänapäewa tähtsam ülesanne — naistööliste igasse meie rahwamajanduse harusse tõmbamine.

Suurem arw naistöölisi on weel siinamaani tööil ainult kiutööstuses, õmblus- ja mõnes keemia- ja toiduainete-ettewõttes.

Peatööstusharud on naisterahwastele päriselt weel kinni ehk neid on seal õige piiratud arwul, selle peale waatamata, et meil tööstuses tehniline rekonstruktsioon on läbi wiidud, mis kergendab naistööliste kasutamist ka rasketööstuses.

Käesolewal aastal peame üks miljon kuussada uut naistöölist tööstusse tõmbama. Selle täitmine läheb väga wisalt.

Kõigi walitsuse ja partei juhtnõõride peale waatamata ei wõeta naisi tööstusesse, wõi kui wõetaksegi, siis kasutatakse neid seal harilikult igasuguste abitööde tegemiseks ja hoolitsetakse wähe nende kwalifikatsiooni tõstmise eest.

Üleliidulisel naiste töö ja elu-olu nõupidamisel toodi sellel alal terve rida näitusi.

Näiteks ei wõtnud Podolski õmplusmasinate tehas naistöölisi, keda tööosakond talle saatis, lihtsalt sel põhjusel wastu, et tehasel ei olewat „eitesid“ waja.

Moskwas Dsershinski nimelisele tehasele tegi tööosakond ettepaneku wõtta tööle 65 naisterahwast ja sõlmida leping nende ümberkwalifitseermise asjus. Suure waewaga kirjutas direktor lepingu ainult 5 naise peale, ja kui lepingut täitma hakati, siis wõeti tehasesse ainult üks-ainuke naisterahwas.

Praktilised töökogemused on näidanud, et naistööline ei jää meestöolisest töös maha, waid, wastuoksa, sammub õige tihti eesrinnas ja näitab, kuidas peab lõõktöolisena töötama.

Kusnetskstrois ei tahtnud ehitustöölised naisi oma artelli wõtta, kartes, et naistöölisel suruwad nende päewapalga alla.

Kui katseks sai organiseeritud naistest müürseppade brigaad, siis tuli wälja, et töowiljakus (aga see tähendab et ka tööpalk) oli neil palju suurem kui meestel.

Ametiühisuste üleliiduline kesknõukogu korraldas ühe miljoni 495 tuhande töölise järeluurimist ja leidis, et nende seast 54 prots. meesterahwaid ja 59 prots. naisterahwaid sotsialistlisest wõistluses osa wõtawad, et naistööliste seas töölt ärajäämised harwemad on ning naised tõsisemalt ja korralikumalt töötawad.

Meie tööstuse edaspidine mehaniseerimine ja naistööliste kwalifitseerimine laiendab tööharusid, kus naine kasulikult wõib töötada.

Meie, naised, peame ise aktiivsed olema, et naiste tööstuse tõmbamine iga päewaga laieneks, ning kõik saaks tehtud, et nende kwalifikatsiooni tõsta.

Tõmmates naisi tööstusesse — kindlustame meie naise lõpulikku wabastamist pliidist ja pesukünast, wäiksest, waimu nuriwast, mitte loowast tööst.

Alma Karotam,
Lööklane, Leningradi Swetlana vabrikust, Wokumi osakonnast.

A. K.

KINDLUSTAME RAHWUSWAHELIST SIDET

Mis sünnib Saksamaal

„Ei ole midagi elajalikumat näinud ajalugu, kui seda on Preisi mõisnikud“. Nii kirjutas Karl Marx pool aastasada tagasi Friedrich Engelsile. Selle eajalikkuse võttis enda peale Saksa sotsiaaldemokraatia alates 1918. a. Peaaegu 13 aastat on Preisimaal võimul sotsiaaldemokraatia. Ja kui meie nüüd teeme kokkuvõtteid tema tegewusest, siis võime julgesti ütelda, et sotsid pole ainult Preisi mõisnikkude elajalikke kohusi enda peale võtnud, vaid nad ületavad oma teguviisiga Saksa keisri Wilhelmi aegsed ministrid ja politseiülemad.

Wõitluse-organisatsiooni poolt korraldatud koosolekul teatasid arstid, et Saksamaal sureb iga aasta 40 tuhat ema, kes aborti tegemiseks nurga ämmaemandaid tarvitavad.

See on sotsiaaldemokraatia „teooria“ tulemus, et rahulikul teel võib sotsialismile minna. See on kapitalistlike korra üks „õis“.

Kapitali ikke all

Rooma paawst nõuab, et ei tohi ühtegi inimelu häwitada. Paawst nõuab surmanuhtlust neile, kes aborti teewad ka siis, kui ema äärmises majanduslises kitsikuses on. Sellest „pühaisa“ näpunäitest välja minnes on Saksamaal välja antud seadus, milles abordi tegijatele 10 aastat iürmi ette nähakse.

Braun ja Severing — need on töolisteklassi äraandmise programm. Alates 1918. a. aitasid nad Noskel nowembri rewolutsioonilist liikumist werre uputada. Eljalikult tapeti Saksa tööliste juhid Karl Liebknecht ja Roosa Luksemburg. 1929. a. esimesel mail Berliini tööliste peale laskmised on Preisi ministrite tegu ühes s.-d. politseiülemaga. Laskmine oli töolisteklassile pealetungimise signaaliks. Ennekuulmata häbematusena ütles politseiülem s.-d. Severing 13. juunil Kölni politsei kongressil Preisi sandarmitele: „Täitke kohut, olgugi et teid sõimatakse. Kui teie olete wäiksed werekoad, siis mina olen peawerekoer“.

Preisi mõisnikud tunnewad endid sama mugawalt, kui see oli Wilhelmi aegsel Saksamaal. Samal ajal, kui sajad tuhanded maata talupojad ei tea, kuidas homme elada, on mõisnikud endiselt endi mõisates. Hertzog Ratiboril on 30 tuhat ja endisel kroonprintsil 16 tuhat hektarit maad. Pole midagi ütelda, kui maa- ja rahakuningad loewad Preisi wabariigi „endi omaks“, sest ükski kodanline walitsus poleks nii truult nende huwide walwel olnud, kui seda on sotside Brauni walitsus.

Nüüd, kus Saksa kodanlus töolisteklassile kõige ägedamalt peale tungib, mis ühte langeb raske majanduslise kriisiga, on Preisi s.-demokraatline walitsus saanud truuks toetuskantsiks Ülesaksamaalisele Brünningu walitsusele, kellele Saksa kodanlus andis tellimise fashistlist werist diktatuuri läbi wiia.

Sotsiaalfashistid püüawad endi äraandmist warjata, kuid see on asjata. Saksa proletariaat kogub oma jõudusid wiimaseks otsustawaks wõitluseks. Seda tõendawad kompartei kasw (ühe aasta jooksul 50%), hulgaliste organisatsioonide kasw, sotsiaaldemokraatia partei lagunemine. Sotsiaaldemokraatlikud töölised astuwad hulgaliselt komparteisse.

.. Saksa töölised lähenewad wiimasele otsustawale wõitlusele... — kirjutawad Westfaaleni töölised Obernbrüki linnast Leningradi 3. tubakawabriku töölistele 1. augustil sõjawastaseks päewaks.

Tähtsamaks sammuks rewolutsiooniliste hulkade mobiliseerimisel fashismi ja sotsiaalfashismi vastu, proletaarse rewolutsiooni eest on 9. augustil läbiwiidud rahwahääletus Preisimaal.

Saksa pioneerid

Rahwahääletuse algatajad olid faschistlised parteid. Kuid kompartei kiskus algatuse ja juhtimise enda kätte. Kompartei muutis hääletamise wõimsaks hulkade mobiliseerimiseks Brauni-Severingi walitsuse wastu, kes on kõige kindlam tugi Brünningule faschistlise diktatuuri teostamisel.

See hääletamine ei paljastanud mitte üksi sotsiaalfaschismi nägu, waid ka Saksamaa faschismi nägu. Hääletamine näitas, et faschistid on monopoolse kapitali agendid, kes ainult sõnu teewad. Ja et kompartei märki trehwas, seda tõendab nährwilikkus ja kindlusetus mitte üksi Saksa kodanluse seas, waid ka wäljamaa kodanluse laagris.

Punase rahwahääletamise abil suurendas kompartei lagunemist sotsiaaldemokraatlises parteis. Tuhanded sotsliste juhtide poolt petetud töölisel astuwad komparteisse. Nad saawad aru, et pole wäljapääsu kapitalistlisest korrast ilma rewolutsioonilise wõitlusega. Sellepärast polegi tähtis, et hääletamine ei saanud tarwisminewat 13.500.000 häält. 9.800.000 häält, mis riigipäewa laalisaatmise poolt anti, kuuluwad rõhuwas enamuses punastele walijatele. Sellega andis kompartei ja rewolutsioonilised tööstuse raioonid *raske löögi* Brünningu süsteemile ja iseäranis sotsiaaldemokraatiale. Nii hindab olukorda wäljamaa kodanline ajakirjandus.

Ei suuda sotsliste juhtide jänesepüksline ülewälpidamine, kes töölisi üles kutsusid hääletamisel erapooletuks jääma, ei *ennenägemata* wägiwald ajakirjanduse kallal, kus Severing ja Braun sundisid kõiki ajalehti walitsuse üleskutset hääletamises erapooletuks jääda ära trükkima, ega ka proletariaadiwastased seadused takistada ühise wäerinne loomist, kes läheb kompartei juhtimise all pealetungile, et purustada mädanewat kapitalistlist korda.

Kompartei muutis *9. augusti* wõitluseks Nõukogude Saksamaa eest. Läheneb päew, mil 300-tuhandeline Saksa rewolutsiooni lööksalk — meie wennas-kompartei — kõikide Saksa rewolutsiooniliste proletaarlaste eesotsas läheb wiimasele otsustawale wõitlusele.

Helmut.

Ilukirjandus

Laul punasest rätikust

S. HIMALAJEW

Laulda rewolutsioonist, tähendab — laulda ka punasest rätikust naistöölise peas. Punane rätik põletas wana ilma ja loob uut õlg-õla kõrwal meestöölisega.

Jutustan teile Dunja Kirillowa üle — Dunjaha üle, kes külast Lenini nimelisesse tehasesse tuli.

Ülesse kaswas Dunja Nishni-Nowgorodi piirkonnas Pustoi Bori külas, kus wanasti kunagi hulkusid muinasjutulised kangelased ja rahwa mässumehed.

Isal oli perekond suur. Puudus. Siis otsustas Dunja ära minna linna, Leningradi, mille üle oli paljudelt imelisi asju kuulnud, milles rewolutsiooni tuiksoon lööb ärewalt ja tormiliselt.

Suures linnas algasid seitsmeteistkümne-aastaselt tüdrukul esimesed sammud uude ellu. Ta astus töösse ehituse juurde, kus tassis telliskiwe wiidendale korrale. Päew-päewa kõrwal üles ja alla üheksa kuud.

Siin terawnes Dunja tahtejõud, langesid ära küla eelarwamised. Haihtus laia stepi lõhn. Teda keetis oma katlas rewolutsiooniline linn ja keetis põhjalikult.

Möödusid üheksa kuud rasket, ülejäu käiwat tööd. Siis otsustas Dunja tehasesse minna.

Tööstörselt sattus ta Lenini nimelisesse tehasesse. Oli tarwis sepa pealelööjaid.

Kui Dunja tuli tehasesse, punase rätikuga, siniste tragide, hiilgawate silmadega, weel heinalõhnaliste paledega, siis öeldi talle:

— Kuuled sa, raasuke, kas saad sa sellega hakkama? See on ikkagi mehe töö?

Dunja sai siis erutatud, hakkas käratsema:

— Seltsimehed, mis te räägite kolmeteistkümnendal rewolutsiooni aastal, kas mina hakkama saan?

Naerdi tema üle, oli ta ju ainult kaheteistümne-aastase suurune.

Dunja nõudis oma ja siis saadeti teda aurusepapatta auruhaamri masinistiks õppima.

Auruhaamriga töötamist peab õppima hoolega. Sellega ei saa igaüks hakkama. Esialgul paistis Dunjale jaoskonnas kõik nii imelik. Isetöötaw haamer, nagu sepad teda nimetawad, näis Dunjale niisuguse suure ja raske sambana, mis pisikest Dunjat nagu pigistas, rõhus oma suurusega. Paistis, nagu naeraks see must hiiglane kibe-pilkawalt tema, Dunja üle ja pomiseks midagi, põntsutades oma suure keele — haamriga.

Esimest korda on maaplika tehases. Esimest korda kattuwad ta palged tahmaga. Ta silmad, mis on harjunud waatama põldude ääretut laiust, on awatud pärani ning ahmiwad endasse uusi asjade kujutusi, ninasõõrmed laienewad ja tõmbawad endasse tööstuse lõhna.

Muutus Dunja suure organisatsiooni liikmeks, milles on oma seadused ja oma kindlaks kujunenud kord. Töö nummer tegi teda kaua rahutuks. See paistis talle olewat mingisugune saladusline talisman: kaotad teda ära, ei siis enam pääse sellesse huwitawasse masinate ja omapäraste waljude inimeste hulka.

Esimestest päewadest peale ei wõtnud Tööstus Küla sugugi heatahtlikult wastu. Lisaks sellele oli Dunja terwes Nõukogude riikide Liidus esimene naisterahwas, kes auruhaamri juures tööle hakkas. Kunagi ennem ei olnud tehase seinad weel näinud seda, et auruhaamrit oleks juhtinud naisterahwa käsi.

Sepad sattusid esiteks mõttesse, siis aga tõstsid rewolutsiooni. Kõigile paistis see üpris hirmsana, et auruhaamri juures askeldab naisterahwas.

Üks seppadest on wana mees, kahtleja ja filosoof. Plotskit keerutades, jalad, nagu kõwerad tammejuurikad harkis, waatab ta Dunja peale ja räägib:

— Kuuled sa, laine. Mis jaoks rühkisid siia? Naisterahwas ei tohi meie õhku sisse hingata. Siis sureb ta. Haamer ei wõta sind wastu. Temal on ju kah oma hing.

Siis hakkasid wäikesel naisterahwal rasked päewad. Raske ei olnud tööst, seda see tugew tüdruk ei kartnud, raske oli teiste tööliste põglik-noriw suhtumine tema wastu.

— Ei hakka temaga töötama, — käratses kord üks, kord teine sepp.

— Mida kurat see jaoskonnaülem seal endast mõtleb, et ta meile siia seeliku, plikakese saadab? . . .

Nendesamade haamrite juures töötasid sellased poisid, kes ihnsad ei olnud soolaste sõnadega, mis lisaks weel matsaka „matiga“ würtsitud olid. Sepp on oma loomu poolest juba niisugune mees, kes „matti“ tarwitab sama sagedasti nagu suitsu, tubakat.

Hiiglamajana paistis Dunjale sepapada, millel uste asemel wärawad on. Siin on raudne kõikwõitew ilm, mis walmis taob masinaid.

Kuu aja pärast wõis Dunja juba käsitada auruhaamri käepidet.

Üks kord, kui keegi seppadest iseäranis tugewasti „matte“ wirutas, rõkkas Dunja:

— Kuuled sa, seal, pea pool suud kinni. Häbi . . .

Waadati tema poole. Teda märgati.

— Kuuled sa, wästri, mis sa sädistad? — küsis talt pilkaw hääl.
— Lase warwast, kuni weel terwe oled, muidu kõrwetame sul tukka. Kõla . . .

— Mina ei lähe kuhugile, aga sulle, kõwerakäpalisele kuradile näitan warsti, et ma masinal sugugi teistest halwemini ei tööta. Kui keegi weel ropendama hakkab, siis roogin seinalehes läbi.

Iga päew oli tal nendega tulewahetus. Teda wõeti niisuguse peenikese pilke tera otsa, millega ainult sepad hakkama saawad. Dunja jagas wastulõoke. Tegi ka wisalt tööd.

Lõppes poolteisekuuline õppus. Juba istub ta haamri tugitoolil ning juhib lõoke. Tema tahtmisel taob haamer wägewaid hoope.

Nüüd, kui Dunjal esimene polt walmis sai, naeris „kõwerakäpeline kurat“, kes teda norinud oli kõigist rohkem.

— Ae, poisid, weerege siia, — rõkkas poiss. — Missugune ime-tegu, mat . . . Ptüh, ei ütle enam. Dunja . . .

Jooksid juurde tahmastena, pööritades silmawalgeid suitsunud näo tagapõhjal ning waatlesid huwiga wäikest naisterahwast, kes esimesena naisterahwana tehases pealelõõjaks hakkas.

Seisid haamri ees nagu walatud.

— A näed, taob . . .

— Taob . . .

— Waat, kus alles on Dunja . . .

— Pidas wastu, kas wõi kirjuta talle wiis . . .

Pigistati tal kätt, soowiti õnne ja pandi talle nimeks „Hoop-Dunja“.

Tuli jaoskonnaülemgi waatama, kuidas Dunja töötab . . .

— Seltsimehed, — ütles ta kokkukogunutele, — kas te teate, mis-sugune suur tähtsus on Dunja tulekul meie sepapatta: tema sai esimesena terwes NSWLiidus auruhaamri masinistiks.

— Dunjakene, — hüppas ta juurde keegi Hispaania mütsiga poiss, — enam ma ei räägi roppu. Tule minu juurde tööle. Minu haamer on pagana wahwa. Teenid rohkem . . .

Waheajal wendasid Dunjat igaüks oma masina juurde, pidasid wõitlust Dunja ümber. Igaüks tahtis temaga töötada.

Siis järgnes koomiline stseen. Kuume metallitükke tangide wahel hoides jooksid sepad igast küljest Dunja haamri juurde ja karjusid:

— Dunja, löö . . .

— Dunja, mulle kah üks kord . . .

— Dunja, kübemekene, wiruta mulle ainult kaks hoop.

Dunja istus kawalalt naeratades omal tugitoolil, pea weidi wiltu käänatud ning, osawalt sihtides käepidemega, jagas wõitja kangelasena heldelt hoopes.

Lõuna waheajal kogunesid sepad jällegi Dunja ümber.

— Seltsimehed, — ütles see, kellel Hispaania müts peas oli, — eks ole Dunja wõit ju ka meie wõit.

— Küllap tunneme meiegi seda, — kuuldusid hääled. — Dunja on komsomolka — au ja kiitus komsomolile.

— Mis siin imestada, — rääkis wana sepp-filosoof omale plotskit keerutades, — see näitab, et maakera ringi keerleb ja et meil tööpoolest rewolutsioon oli.

„Matt“ kadus sepapajast hoopis ära.

Dunja wäike kogukene, mis laiahesse tööpükstesse oli pistetud, muutus omaks, lähedaks. Dunjat kiidetakse kui korralikku töölist.

— Kaswab plika . . .

Siin ei kiideta muidu.

Kunagi küsis jaoskonnaülem Dunjalt, kas ta ei tahaks kõrge-
mat palka.

— Annaksime sulle heameelega kolmanda järgu; anna soowi-
awaldus.

Dunja raputas pead:

— Ise ma paluma ei hakka. Kui olen ära teeninud, wiige ise kol-
mandasse järku.

Täna nägin teda weel kord haamri juures. Ta silmadest helkis tor-
miline sinine rõõmujuga.

— Mulle anti kolmas järk. Ise, — teatas Dunja.

Kui palju oli waja läbi minna teesid ja radasid, kui tugewasti oli
waja proletaarsel rewolutsioonil lüüa wastu wana elu ahelaid, et küla
tüdruk wõiks tulla masina juurde ja teda juhtida.

Dunja on meie sotsialistlise ehituse äripäewades niisugune kange-
lane, keda wähe tähele pannakse.

Naistöölise punase pearäti üle luuakse weel palju laule.

(Petrogradi raiooni prol. kirj. grupp.)

Wene keelest A. T.

Toimetuse järelmärkus.

Äratrükikides juttu „Laul punasest rätikust“ kutsub toimetus lugejaid oma arvamist awaldama selle jutu üle.

Jutus on nimelt mitu suurt wiga, mis nähtawasti tingitud sellest, et autor alles algaja kirjanik on, kuna tal lisaks sellele pole terwelt tuttaw proletaarse kirjanduse loomingumeetod.

Autor tahab näidata seda, kuidas tööstus ümber kaswatab tööstusele seni wõõra külaplika. Lugejad waadelgu hoolega, kas on see ümberkaswamise protsess kujutatud õieti, samuti ka meie tööstuse sisemine elu praeguste kõrgete tempode ajajärgul.

Ühtlasi kutsub toimetus üles lugejaid kolhoosidest ja tehastest katseid tegema wäikeste juttude wõi kirjelduste kirjutamisega oma tehase wõi kolhoosi töö üle.

Teel

Ihu, kui waskne, päikesest põlenud pruuniks,
wäsimuse haiglase lihastest, ajast pesi meri.
Soontes on julgemalt liikuma hakanud weri,
kopsudki õhule suuremaks saanud on ruumiks,
Kiirrong kannal siis rutem
puhanud plikat seda,
ühes teistega tööpingi taha.

Kolmas, otsustaw aasta nõuab ka teda
lööklasena homme lööktöö rindele.

Ära jää maha!

Hoogu, tempot too raudsele konweierlindile;
suuremat eilasest täna,
mis homme tänasest suurem.

Ees on Harkow. Wajusid mööda,
ehitustelinguis Rostow, wõimsasti tuksuw „Selmasch“.
Kangelaslik töö winnab kiwisütt, tulewiku tõusuks terast
terwele ilmale ühest kuuendikust maakerast,

Küta, seltsimees Donbass,
sotsialismi wedurit. Kiirem käik iga päewa ja ööga.

Leegina õitseb sulatisahi „Stal“.
Langemas kolmas, otsustaw wall.

VENNY

SÕNUMID

Käsitööringi kaudu tööstusele lähemale

Kui mina, koduperenaine, eelmistel aastatel Kingiseppa nimelises Haridusmajas (Leningradis) käsitöö- ja õmblusringis käisin, siis tõmmati mind pikkamööda klubi töösse, mille tagajärjel minu huwitus ühiskonna töö asjus kaswas.

Töötasin punaseristi rakukeses. Hakkasin koosolekul käima, olin korrapidajaks klubi liinis ja täitsin teisi klubi töösid. Ringis oli poliit-tund. Need tunnid andsid suure tõuke ühiskonnatöole.

Meil selgus palju poliitilisi ja majanduslisi küsimusi. Mina isikli-kult leian, et niisugune töömeetod wähearenenud koduperenaistele suu-reks ja mitmekülgseks algkooliks on. Selle kaudu saab ta teadlikumaks ja on teda ka kergem pärast tööstusse tõmmata. Oleks soowitaw, et Haridusmaja sel aastal jällegi niisuguse töö naiste seas organiseeriks, ainult laiendaks seda tööd, rohkem tööstusega ja kolhoosidega sidudes. Koduperenaised wõiwad organiseerida laupäewikuid tööstuseplaanide lõ-hede likwideerimiseks, maal lastesõimedele, punaseristi rakukeste tööle jne kaasa aidata.

Selle töö kõrwal tuleks naistel agaralt osa wõtta, eriti weel neil koduperenaistel, kes teadlikumad on, ka Haridusmaja poolt organiseeritud tehnilistest ringidest, kus naised juba töö oskuse omandaksid, et siis kwalifitseeritud töölistena tööstusse minna.

Niisugune on minu soowiawaldus naiste töö kohta Haridusmajas. Kutsun teisi koduperenaisi ka sõna wõtma ja oma arwamisi awaldama.

Üks koduperenaistest

Domkino parteirakuke peab rohkem tähepanu pöörama naistetöole

Domkinos (Punase-Struugi raioon) on naisterahwad poliitiliselt arene-matud, wähekirjaoskajad ja usu mõju all.

Poliithariduslist kaswatustööd nende seas on wähe tehtud. Naiste ajakirja „Naistööline ja talunaisterahwas“ käib kõigest 3 eks. Ka *T. N. Kooli õppurid ei telli naisajakirja.*

Delegaatide organisatsiooni siinamaani ei olnud. Esimest korda waliti delegaadid 1931. a. märtsikuul, mil hakati plaanikindlalt tööd tegema. Koosolekutest wõttis osa enamus, millest näha, et naisdelegaadid on tööst huwitatud. Kuid üks suurematest puudustest oli see, et organisatsioonid, kuhu delegaadid praktilisele tööle kinnitatud, ei teatanud neile oma koosolekutest ega püüdnud neid tööle tõmmata, mis ka parteirakuke silmapaari waele jättis — ei arwestanud sellega, et naisseltsilised hoog-tööde läbiwiimisel suurt osa wõiwad etendada.

Delegaadid näitasid aktiivsust lasteplatsi organiseerimisel, kasutasid ära kollektiwiseerimise-pidu, organiseerisid puhweti, mille sissetulek — 230 rbl. läks lasteplatsi toetuseks.

Lasteplats awati 26. juunil. Juhatajaks on TNK õpilane, lapsi käib platsil kõigest 60⁰/₀. Laste wäike arw on seletataw sellega, et selles suhtes on wähe eeltööd tehtud.

Neist puudustest saame üle siis, kui parteirakuke naistetöö juhtimise oma kätte wõtab, mis nüüd stüühiliselt läheb, ja püüab naisseilsilisi poliitiliselt kaswatada, tööle tõmmata ning kirjaoskamatusi likvideerida.

Olga.

Puhastame endi read wanakorra jäänustest

Koidulas (Mariinski raioon, Lääne Siberis) töötab naisdelagaatide organisatsioon juba mitu aastat. Organisaatoriks oli kulaku tütar, kooliõpetaja Emilie Lepp, kes tegi tööd delegaatide hulgas ainult käsitöö õpetamise alal. Partei ülesannete teostamise peale pandi siin wähe rõhku. Selle asemel, et käsitööringis delegaatidega jutuaJamisi pidada poliitilisest olukorrast ja meie sotsialistlise riigi ülesehitamisest, oli seal teiste inimeste üle rääkimine ja omawahelised tülitsemised, millele Lepp aktiivselt kaasa aitas.

Walitud delegaatide nimekirjas seisid kulakud Tummad ja teised nende sabrakud, keda sl. Lepp esiplaanile seadis, kui aktiivsemaid delegaate.

1929. a. sügisel, parteirakukese uuesti-organiseerimisel, said ka delegaatide read kulakutest puhastatud. 1930. a. waliti 37 delegaati, osa neist sõitsid ära, osa ei wõtnud delegaadi kaardit vastu. Praegu on tööst osawõtjaid 20 inimest, kelle seas parteirakuke poliitilist kaswatustööd hakkas tegema, naisseilsilisi käesolewate hoogtööde läbiwiimisele tõmmates.

Mõnele endisele aktiivistile ei meedinud ühiskonnatöö, mille tagajärjel need päris passiwseteks jäid.

Naisseilsilisi on külanõukogusse walitud 3, nõukogude juures olewate hoogtööde komisjonidesse — 6, agrowolinikuks — 1, kooperatiivi juhatusesse — 1, kooperatiivi — 7, põllumajanduse artelli juhatusesse — 1.

Delegaadid on kinnitatud küla raioonide külge brigaadide wiisi.

Hoogtöödest on delegaadid aktiivselt osa wõtnud, p.-m. artelli liikmeks tõmmanud 15 üksikmajapidajat, delegaat Marie Kenk astus 1. mail pidulikult istangul artelli liikmeks, wastuseks walge Eesti terrorile, kutsudes üles teisi üksikmajapidajaid omale järgnema. Ajakirjanduse hoogtöö wiidi kaunis edukalt läbi, — „Naistöoline ja talunaisterahwas“ tellijaid on üle „Koidula“ ja „Jurjewi“ 65. Paha nähtus on see, et tellitud ajakirja ei saa korralikult kätte, wahel jõuab kõige rohkem 30 eks. ja wahel mitte ühtegi, mis ajakirjanduse hoogtöö peale halwawalt mõjub.

Wanakraami (utiili) korjasid naisbrigaadid 25 rbl. eest, iseäranis aktiivsed olid nad raha mobiiliseerimise alal.

Delegaatide organisatsioon on iga aasta ühe hekt. suwewilja külwanud, millest saadud sissetulek on läinud lasteplatsi toetuseks, laenu ostmiseks, kirjanduse tellimiseks ja igasuguste annetuste jaoks. Täna wu, mil delegaadid kõik artelli liikmed, külwati artelliga ühiselt.

Delegaatide aktiivsel algatusel töötawad ka lasteplats ja lastesõim. Parteisse on tõmmatud 2 delegaati.

Olga Pitt.

(Waata algus kaane 2. lhk.).

kolhoosi sissetulekusse arwama. Sügiseste külwide wili korjatakse ära kollektiivselt.

Kolhoosnikute üldkoosolek arutab ja määrab kindlaks korra ning tingimused, mille järele taliwiljad ühiskondlustatakse.

Kõik kolhoosnikute tööpäewad, mis 1. jaanuarist 1931. a. kuni 1. jaanuarini 1932. a., selle hulgas ka taliwiljade külwis, sügisiseses künnis, mitmeaastases istutustes (hein, aiad jne) ja kapitaalses ehituses teenitud on, peawad 1931. a. tulude jagamise juures arwestatud olema.

Üldsissetuleku toitainetest osa jagatakse järgmiselt:

1) täidetakse kontrakteerimise leping saaduste riigile andmise (müümise) suhtes;

2) moodustatakse seemnefond, mis nii suur, et kindlustaks külwipinna laiendamist 1932. aastal mitte vähem kui 10—20 prots. wastawalt kolhoosi külwi laiendamise plaanile 1932. aastal ning seemne kindlustusfond 10—15 prots. suuruses seemnefondist:

3) luuakse eriline toitlusfond:

a) nende kolhoosnikute perekondade warustamise jaoks, kus wäike arw töowõimulisi ning wähe tööpäewi teinud liikmeid on, waatamata selle peale, et nad hoolsalt töötasid, mida perekonna toiduainetega warustamiseks wähe on;

b) kooliõpetajate, agronomide, loomakaswatuse tehnikute, loomakarstide warustamise jaoks, kes kolhoosis teeniwad;

d) wälistöölite ja nende perekondade kindlustamiseks, kes omale tarwisminewat toiduwilja ja loomatoitu saada ei wõi selle tõttu, et perekonnas wähe töowõimulisi liikmeid on. Warustada tuleb neid nii, et nad toitu ja loomatoitu sama palju saaksid, kui need kolhoosnikudki, kes hoolikalt kolhoosis töötawad. Kui wälistöölise perekonna töowõimulised liikmed kolhoosi tööst lahti ütlewad, siis ei saa wälistöölise perekond seda kergendust.

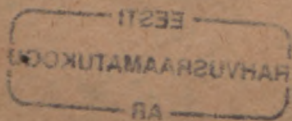
Märkus. Kolmandas punktis tähendatud toitlusfondi toiduainete wäljaandmine kolhoosis sünnib riigi poolt kindlaks tehtud hindade järele.

4) Kogu toidusaaduste põhihulk, wälja arwatud see, mis kontrakteerimise korras ära on antud (müüdüd), mis seemne-, kinnitus- ja erillistesse toitlusfondidesse on pandud, jagatakse kolhoosnikute wahel wastawalt teenitud tööpäewade, töö omaduse ja hulga järele, mis kolhoosniku tööraamatusse sisse on kirjutatud.

Märkus 1. Wiljapeksu käigu ja kolhoosi oma peale wõetud kontrakteerimise kohustuste täitmise järele antakse kolhoosnikutele toiduproduktidega awansid nendele kuuluwa saaduste osa arwel wäljateenitud tööpäewade eest. Awansi suuruse määrab ära kolhoos.

Märkus 2. Igas kolhoosis, wastawalt toiduproduktide hulga, mida kolhoosnikute wahel ära peab jagama, määratakse toiduwilja ülemmäär kindlaks, mida see kolhoosnik saab, kes kõige rohkem tööpäewi on teeninud, kuna sellest kindlaks määratud ülemmäärast üleulatawa sissetuleku saab kolhoosnik raha näol. See kolhoosnik, kes vähem tööpäewi on teeninud, saab, wõrreldes parema kolhoosnikuga, vähem toiduwilja.

(Waata lõpp kaane 4. lhk.).

45337
344
(Waata algus kaane 2. ja 3. lhk.)

Kolhoosi loomatoidu saadused jagatakse nii:

a) täidetakse riigile andmise (müümise) plaan kõikide loomatoitude alal sarnasel hulgal, mis kontrakteerimise lepingutes ette on nähtud;

b) moodustatakse jämedate ja kontsentreeritud loomatoitude fond kolhoosi kaubandusfarmide ning ühiskondlustatud töö ja produktiivse karja nõuete kindlustamiseks, ning loomatoidu tagawarafond karjapidamise ettenähtud laiendamiseks;

sellest fondist, mis ühiskondlustatud karja jaoks on määratud, peab välja eraldama puutumata osa tööloomade jaoks kewadise külwi ettevalmistamise ning läbiwiimise ajaks;

loomatoit, mis kolhooside kaubandusfarmide jaoks on määratud, kinnitatakse kaubandusfarmide jaoks ja neid võib kulutada ainult kaubandusfarmide nõuete rahuldamiseks;

d) kõik loomatoit, mis peale kontrakteerimise lepingu täitmist ja loomatoidu fondi ning tagawarafondi loomist üle jääb, jagatakse nende kolhoosnike wahel ära, kellel produktiivloomi on, teenitud tööpäewade hulga järele, arwestades temal olewaid produktiivloomi.

Märkus. Need kolhoosnikud, kellel produktiivloomi pole, saawad oma loomatoidu sissetuleku osa raha näol kätte.

e) See kolhoosnik, kes omale produktiivloomi peale wiljasaagi jaotust muretseb, võib tarwiliku hulga loomatoitu saada, wastawalt temal teenitud tööpäewade hulgale, loomatoidu tagawara fondist.

Peale selle, kui kolhoos oma rahalistest tuludest maksud, kinnituskasud ja wõlad, mida 1931. a. waja ära maksta, maksnud on, eraldab kolhoos weel:

1) wanades kolhoosidss 15 prots. ja neis kolhoosides, mis peale 1930. a. oktoobrikuud on organiseeritud, 10 prots. jagamata fondi, mis masinate, töö- ja produktiivloomade ning kapitaalsete ehituse jaoks on määratud.

Jagamata fond moodustatakse rahas (rublades).

2) 2 prots. kolhoosnike ühiskondlustatud wara, peasjalikult nende ühiskondlustatud produktiivkarja wäärtuse j.t. peale jagamiseks.

3) 1½ prots. preemiate fondi paremate kolhoosnike, lööklaste ning brigadiiride premeerimiseks.

4) 1½ prots. abiandmise jaoks nendele kolhoosnikutele, keda igasugustele kursustele saadetakse.

Märkus: Neis raioonides, kus weel täielikku kollektiiviseerimist pole, jagatakse 2., 3. ja 4. punktides tähendatud fond wastawalt ühiskondlustatud warale. Selle fondi suurus määratakse 5 prots. tuludest.

5) 2 prots. kultuur-eluolu fondi.

Tulude jagamise korra ja tähtajad määrab kolhoosi juhatus ära ning kolhoosnike üldkoosolek kinnitab need ära.

NSWL põllumajanduse rahwakomissar **J. Jakowlew.**

Kolhoostsentri juhatuse esimese **T. Jurkin.**

12. juulil 1931. a.

Wastutaw: Toimetuse-kolleegium. Wäljaandja: «Külwaja» kirjastus (изд. «Кюльвая»).

Ленинградский Областлит № 16917. — Тираж 2000. — Заказ № 2002.

Тип. „Кюльвая“, ул. Дзержинского 49.

Изд. „Кюльвая“.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR